

ادات جزم

جزم دهنده ۱ فعل

لَمْ

فعل را به ماضی و ماضی را مطلقاً نفی میکند، بعد از ادات شرط نمی آید و جایز است در شرایطی مجزومش حذف شود

لَمَّا

مضارع را به ماضی میبرد و ماضی متصل به حا را نفی میکند نیز میتواند بعد از ادات شرط هم بیاید

لَا نَهْيَ

به استقبال میبرد و اگر مخاطب بالا تر از متکلم بود برای دعا می آید

لَا أَمْرَ

شرایط لا نفی را دارد

جزم دهنده ۲ فعل

إِنْ

إِذَا

مَنْ

مَا

مَا

أَيَّ

كَيْفَمَا

مَتَى

أَيْنَمَا

أَيَّانَ

أَيَّانِي

حَيْثُمَا

